

голѣмъ противникъ на гърцитѣ, макаръ царь Петъръ да дружилъ съ тѣхъ.

Когато гърцитѣ повикали руския Киевски князь Светослава да навлѣзе съ войска въ България, македонскиятъ войвода взелъ да се бои, че ако, руситѣ превзематъ Преславъ, гърцитѣ ще нападнатъ на Македония. Заради това Никола съ четирмата си синове решилъ да свика своя войска и съ нея да се бие противъ гърцитѣ. Царь Петъръ не можалъ да спре руситѣ, разболѣлъ се отъ тѣга и умрѣлъ въ 969 г.. Щомъ чулъ това, македонскиятъ войвода съ синоветѣ си се обявилъ независимъ и поелъ управлението на Македония.

Византийскиятъ императоръ Иванъ Цимисхи събралъ голѣма войска, стигналъ въ България, изпждилъ руския князь и присѣдинилъ Петровото царство къмъ Византия. Плененитѣ Петрови синове, Борисъ II и Романъ, били заведени нъ Цариградъ и накарани предъ църквата света София да се откажатъ отъ бащиното си царство въ полза на гърцитѣ.

Така Източна България, Мизия и Тракия, станали византийска провинция. Македония се запазила свободна подъ властта на Никола Мокренски и неговитѣ синове. Въ това време стариятъ баща умрѣлъ и го наследили четирмата му синове: Давидъ, Моисей, Аронъ и Самуилъ. Отъ всичкитѣ най-храбъръ и най-уменъ се показалъ Самуилъ. Той билъ заобиколенъ съ добри войводи изъ цѣла Македония, отъ Софийско и Моравско, решилъ да защитава свободна и независима западната частъ на България и да освободи източната отъ гърцитѣ.

Борба между Самуила и Василия II

Въ Цариградъ завоевателятъ на Източна България Иванъ Цимисхи билъ убитъ. Замѣстилъ го Василий II. Въ Македония Самуилъ събралъ подъ своя команда всички български войски и се обявилъ въ столица Прѣспа за царъ на българитѣ. Така между Василия